

Var glad, min själ

Text av Gustav Oberg
Melodi av okänd
Arr. J Martikainen

S
A

1. Var glad, min själ och ha din tröst i Her-ren! Han är ej med sin nåd i-från dig
2. Var glad, min själ! fast la-gen vill dig dö-ma, så vill dock Gud för dig sin nåd ej
3. Var glad, min själ, fast-än dig syn-den plå-gar, fast o-tron och för-nuf-tet ock-så
4. Ty o-tron och för-nuf-tet har blott ö-ga för synd och svag-het, vet av Kris-tus

T
B

5. Var glad, min själ! Fast fres-tel-se du li-der och fast av sa-tans pi-lar hjär-tat
6. Var glad, min själ! Fast-än i mör-ka da-lar din väg här går, den bär till him-lens

4

fjärran. Han känner väl all nöd som trycker dig, han gick en gång för dig på tör-ne - stig.
gömma. Han u - ti Kris-tus dig rätt-fär-dig ser och ford-rar ing-en-ting av dig nu mer.
frå-gar: Var är din fäg-ring och din skö-na skrud, du som dig sä-ger va-ra Kris-ti brud?
fö-ga, som u - ti do-pet ta-git dig till brud och skänkt åt dig sin sköna hög-tids-skrud.

svi-der, dock Herren all-ting till det bäs-ta styr för den som i sin nöd till ho-nom flyr.
sa-lar. Stäm upp i mörkrets dal en fröj-de-sång, det bätt-re blir i himme-len en gång!